

การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เรื่องนาฏศิลป์พื้นบ้านของนักเรียน
ประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในเครือข่ายวารินชำราบ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

อุบลราชธานี เขต 4 โดยใช้ชุดกิจกรรมการ สอนแบบ 5E

Development of Art Lesson Plans for Folk Performing Art for Grade 5 Students
at Warinchamrab-Affiliated school 3, Ubon Ratchathani Primary Educational
Service Area Office 4 Using 5 E Instructional Package

ขวัญใจ ทาประจง¹ เจริญวิชัย สมพงษ์ธรรม² ศิริพร อยู่ประเสริฐ³ และ รุจิรัตน์ บวรธรรมศักดิ์⁴

Kuanjai tharjong, Charuenvich Sompongthum, Siripon Yuprasert and Rujirat Bowonthammasak

Article History

Received: October 08, 2021

Revised: December 25, 2021

Accepted: February 03, 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องนาฏศิลป์พื้นบ้านอีสานบุญบั้งไฟของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ชุดกิจกรรมการสอนแบบ 5E ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80 / 80 2. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของ
แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องนาฏศิลป์พื้นบ้านอีสานบุญบั้งไฟ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ชุดกิจกรรมการสอนแบบ 5E
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องนาฏศิลป์พื้นบ้านอีสานบุญบั้งไฟของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยชุด
กิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ตามขั้นตอนการสอนตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบ 5E ก่อนเรียนและหลังเรียน 4. เพื่อศึกษา
ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องนาฏศิลป์พื้นบ้านอีสานบุญบั้งไฟ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ชุดกิจกรรม
การสอนแบบ 5E

¹ นักศึกษาปริญญาโท คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี

Master's degree, Faculty of Education, Ratchathani University

Email: benkuan123456@gmail.com *Corresponding author

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์, ดร., คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี

Asst. Prof., Ph.D, Faculty of Education, Ratchathani University

³ อาจารย์, ดร., คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี

Lecturer, Ph.D, Faculty of Education, Ratchathani University

⁴ อาจารย์, คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี

Lecturer, Faculty of Education, Ratchathani University

16 | วารสารสหวิทยาการสังคมศาสตร์และการสื่อสาร

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านคูเมือง(อ่อนนุเคราะห์) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุบลราชธานี เขต 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 20 คนได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) ดำเนินการทดลองระหว่างวันที่ 1 พฤศจิกายน 2562 ถึงวันที่ 30 ธันวาคม 2562

คำสำคัญ: ผลการเรียนรู้ ชุดกิจกรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ การสอนแบบ5E

Abstract

The purposes of this research were to 1) develop of Art lesson plans, in the topic of Rocket Festival for grade 5 students using 5E instructional package following efficiency index 80/80. 2) investigate effectiveness Index of Art lesson plans for folk performing art for Grade 5 students, in the topic of Rocket Festival for grade 5 students using 5E instructional Package. 3) compare the student's learning achievement with the 5E instructional package, pre- test and post-test, and to investigate students' satisfaction towards the instructional package.

The sample consisted of 20 graders studying in the second semester of academic year 2019, at Ban Khumuang (On-Anukro) school, Ubon Ratchathani primary Educational Service Area Office 4 by using multi-stage sampling. The study was conducted on November 1, 2019 to December 30, 2019. The research instruments consisted of 1) 8 plans for folk performing art which consisted of suitability, accuracy, consistency and possibility at whole 5 of mean 2) 8 5E instructional Packages. 3) the measurement tools were (1) achievement tests which consisted of multiple choice test, 3 options 40 items, and all 1 for item – objective congruence, 0.07-0.93 of sensitivity Index and 0.00-0.47 distracter sensitivity Index, 0.80 of reliability. 3 tools were suitable for score grading and the suitability of score decision at high level which consisted of 3.00 of mean. (3) questionnaire which consisted of all 1 of Item – objective congruence. The data were analyzed by using percentage, standard deviation, T - test dependent and T - test independent.

Keywords: 5E model, instructional package, folk Performing Art

บทนำ

นาฏศิลป์เป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันของมนุษย์และเป็นสิ่งที่แสดงถึงความเจริญรุ่งเรืองอย่างหนึ่งของแต่ละชาตินาฏศิลป์ไทยเป็นมรดกทางศิลปวัฒนธรรมที่บรรพบุรุษไทยได้ถ่ายทอดไว้ให้แก่ลูกหลานเอกลักษณ์ของนาฏศิลป์ไทยอยู่ที่ท่วงท่าของการร่ายรำที่งดงามตามจังหวะและทำนองเพลงที่ไพเราะสนุกสนานคุณค่าของนาฏศิลป์ไทยมีทั้งต่อผู้ชมและผู้แสดง คุณค่าต่อผู้ชมคือให้ความบันเทิงและอิมเมจกับสุนทรียรสของการแสดง ส่วนคุณค่าต่อผู้เรียนหรือ

ผู้แสดง คือ การฝึกฝนให้อยู่ในระเบียบ มีจิตใจงดงาม และมีความคิดสร้างสรรค์ เป็นต้น ด้วยเหตุนี้นาฏศิลป์ไทยจึงควรได้รับการสืบทอดไปสู่เยาวชนไทยต่อไป แต่เป็นที่น่าเสียดายว่าการสอนนาฏศิลป์ในโรงเรียนไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากการสอนที่ไม่เหมาะสมและผู้สอนขาดความชำนาญ(กรมวิชาการ, 2545)

เอกลักษณ์ของนาฏศิลป์ไทยอยู่ที่ท่วงท่าของการร่ายรำที่ประดิษฐ์จากการเลียนแบบอริยาบถต่างๆ ของคนในชีวิตประจำวันนอกจากจะมีการร่ายรำของมือและแขนซึ่งถือว่า

เป็นส่วนที่สำคัญที่สุดของนาฏศิลป์ไทยแล้ว การเคลื่อนไหวที่สัมพันธ์กันของอวัยวะส่วนอื่นๆ เช่น ศีรษะ หน้า คอ ลำตัว เอว ขา และเท้า ยังช่วยให้นาฏศิลป์ไทยดูสวยงามและสื่อความหมายได้ดี การแสดงท่าทัก โบกสะบัด จีบคว่ำ จีบหงาย ร้องให้ อิ่มแอม โกรธ ขบไล่ ฯลฯ ล้วนแต่มีท่าท่าที่อ่อนช้อยสวยงามและสื่อความหมายชัดเจน และเมื่อประกอบกับการสื่อความหมายด้วยบทเจรจา ท่าทาง และคำร้องเป็นลำนําแล้ว นาฏศิลป์ไทยทำให้ผู้ชมได้รับความสุข สนุกสนาน และมีอารมณ์คล้อยตามการแสดงนาฏศิลป์นั้นๆ นาฏศิลป์ไม่ได้มีคุณค่าเฉพาะทางนันทนาการเท่านั้น แต่ยังเป็นการออกกำลังกายที่ช่วยในการควบคุมการทำงานของกล้ามเนื้อให้สัมพันธ์กัน นอกจากนี้ยังมีคุณค่าต่อสังคม ศาสนาและวัฒนธรรม เช่น ในคนไทยบางกลุ่มในสมัยก่อน จะมีพิธีกรรมการรักษาคนป่วยของชาวบ้าน โดยการอัญเชิญผีฟ้า หรือผีให้ มารักษา ในพิธีนี้จะมีตัวแทนที่ชาวบ้านแต่งตั้งให้มาร่ายรำเพื่ออัญเชิญผีฟ้า หรือผีให้มารักษาคนป่วย (ยุทศิลป์ จุฑาวิจิตร, 2539) หรือการฟ้อนพื้นเมืองที่เกี่ยวกับการเก็บเกี่ยว การแสดงในเทศกาลต่าง ๆ ที่มีดนตรีประกอบง่าย ๆ เพื่อสะท้อนถึงขนบธรรมเนียมประเพณีของชุมชนเหล่านั้น (อาภรณ์ หอมยง, 2543)

นอกจากนี้นาฏศิลป์ยังมีบทบาทในการพัฒนาบุคลิกภาพผู้เรียน โดยจะช่วยกล่อมเกลাজิตใจผู้เรียน ให้มีจิตใจที่งดงาม มีสุนทรียภาพ มีจินตนาการ รักความสวยงาม มีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบ มีการรับรู้อย่างพินิจพิจารณา มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถค้นพบศักยภาพความสนใจของตนเอง อันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพทางศิลปะ มีความเชื่อมั่นพัฒนาตนเองได้และแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ในการทำงาน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (วัฒนาพร ระงับทุกข์, 2542) กระทรวงศึกษาธิการเล็งเห็นถึงความสำคัญของดนตรี และนาฏศิลป์ ดังกล่าวจึงได้บรรจุวิชานาฏศิลป์ให้เป็นส่วนหนึ่งของการสอนในโรงเรียนทั้งระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาและอุดมศึกษามาตั้งแต่ปีการศึกษา 2521 (กรมวิชาการ, 2545)

วิธีการสอนนาฏศิลป์โดยส่วนใหญ่จะใช้การสอบถาม สาคิตประกอบคำบรรยาย โดยใช้ครูเป็นศูนย์กลาง วิธีการสอนแบบนี้จะได้ผลดีก็ต่อเมื่อผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถทางนาฏศิลป์อย่างเชี่ยวชาญ (บุญสิตา ภักติกิจ, 2546 ,หน้า

4-10) เมื่อพิจารณาลักษณะเฉพาะของสาระนาฏศิลป์แล้วพบว่า วิธีการสอนดังกล่าวขาดความเหมาะสม เพราะนาฏศิลป์เป็นสาระที่เกี่ยวกับกิจกรรมการพัฒนาและสร้างนิสัย มุ่งให้ดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันโดยสงบสุข และหาข้อสรุปในสาระนั้นๆ ซึ่งปัญหาที่โรงเรียนในเครือข่ายวารินชำราบ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่อุบลราชธานีเขต 4 มีนักเรียนที่เรียนวิชานาฏศิลป์มีผลการที่ต่ำกว่าเกณฑ์และขาดความกล้าแสดงออก(สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่อุบลราชธานีเขต 4,2560,หน้า)

จากสภาพปัญหากล่าวมาข้างต้น ศึกษาพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ศิลปะเรื่องนาฏศิลป์พื้นเมืองโรงเรียนในเครือข่ายวารินชำราบ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่อุบลราชธานีเขต 4 โดยใช้ชุดกิจกรรมการสอนแบบ 5E ทั้งนี้เพราะจากการศึกษาค้นคว้าพบว่า นอกจากชุดกิจกรรมการเรียนรู้ จะช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนาฏศิลป์ของนักเรียนแล้ว การสอนแบบ(5E) ก็มีส่วนช่วยพัฒนาและยกระดับผลการเรียนนาฏศิลป์ได้เพราะ การสอนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นวิธีการที่ดีวิธีหนึ่งในการช่วยเหลือพัฒนาทักษะได้เป็นอย่างดี ผู้วิจัยจึงสนใจการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องนาฏศิลป์พื้นบ้าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ชุดกิจกรรมการสอนแบบ 5E ตามขั้นตอนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้(5E) ทั้งนี้เพื่อต้องการศึกษาว่า หลังการเรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เรื่องนาฏศิลป์พื้นบ้าน ตามขั้นตอนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่ และเพื่อต้องการศึกษาว่า หลังการเรียนโดยใช้สื่อประกอบการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแล้ว นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนนาฏศิลป์มากน้อยเพียงใด ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากที่สุดตามความมุ่งหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2560 สำหรับใช้เป็นแนวทางในการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ศิลปะเรื่องนาฏศิลป์พื้นเมืองโรงเรียนในเครือข่ายวารินชำราบ 3 สังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่อุบลราชธานีเขต 4 โดยใช้ชุดกิจกรรมการ
สอนแบบ 5E

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องนาฏศิลป์พื้น
บ้านอีสานบุญบั้งไฟของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้
ชุดกิจกรรมการสอนแบบ 5E ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80 / 80

2. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียน
รู้เรื่องนาฏศิลป์พื้นบ้านอีสานบุญบั้งไฟ ของนักเรียนชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ชุดกิจกรรมการสอนแบบ 5E

3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง
นาฏศิลป์พื้นบ้านอีสานบุญบั้งไฟของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปี
ที่ 5 ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ตามขั้นตอนการสอน
ตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบ 5E ก่อนเรียนและหลังเรียน

4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เรื่อง
นาฏศิลป์พื้นบ้านอีสานบุญบั้งไฟ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 5 โดยใช้ชุดกิจกรรมการสอนแบบ 5E

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบ 5E หมายถึง นวัตกรรม
ที่สร้างขึ้นโดยการนำเอานาฏศิลป์พื้นเมืองอันเป็นเอกลักษณ์ของ
ท้องถิ่นภาคอีสาน เช่น การรำเซิ้ง แห่เทียนพรรษา เซิ้งบั้งไฟ เซิ้ง
แห่ไข่มดแดง ฯลฯ และงานบุญเข้าพรรษา (งานประเพณีบุญ
เดือน 8 ของชาวอีสานที่มีการแห่เทียนพรรษา ซึ่งพุทธศาสนิกชน
นำเทียนไปถวายวัด) มาบูรณาการกับสาระ ที่หลากหลายเพื่อ
ให้สอดคล้องกับทักษะที่ต้องการเน้นกับผู้เรียน มีการจัดระบบ
เนื้อหาเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเองในสถานการณ์และสภาพ
แวดล้อมที่จัดไว้ นักเรียนจะมีโอกาสคิดใคร่ครวญ ที่ละน้อย
ตามลำดับ ได้ร่วมกิจกรรมอย่างกระฉับกระเฉง ได้รับคำติชมทันที
ทั้งที่ และได้รับประสบการณ์ที่เป็นความสำเร็จ และเกิดความ
ภาคภูมิใจ และมีชุดกิจกรรมดังนี้

- 1.1 ประเพณีและงานบุญของชาวอีสาน
- 1.2 การแห่เทียนบั้งไฟ บุญเดือน 6
- 1.3 การแต่งกายพื้นเมืองรำเซิ้งอีสาน
- 1.4 ภาษาทำนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นเมืองอีสาน
- 1.5 การรำเซิ้งแห่เทียนพรรษา ประกอบเพลงเซิ้งบุญ

ประเพณีอีสาน

- 1.6 ดนตรีพื้นเมืองอีสานประกอบรำเซิ้งแห่เทียนพรรษา

1.7 การประดิษฐ์ทำรำฟ้อนจากนาฏศัพท์เบื้องต้น

1.8 การเขียนโครงงานศิลปะ (สาระนาฏศิลป์)

ประกอบด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ 5E มีขั้นตอนดังนี้

1) ขั้นสร้างความสนใจ (engagement) หมายถึง
การนำเข้าสู่บทเรียนหรือเรื่องที่สนใจ ซึ่งอาจเกิดขึ้นเองจาก
ความสงสัย หรืออาจเริ่มจากความสนใจของตัวนักเรียนเอง
หรือเกิดจากการอภิปรายในกลุ่ม เรื่องที่น่าสนใจอาจมาจาก
เหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นอยู่ในช่วงเวลานั้น หรือเป็นเรื่อง ที่
เชื่อมโยงกับความรู้เดิมที่เพิ่งเรียนรู้ออกมาแล้ว เป็นตัวกระตุ้นให้
นักเรียนสร้างคำถาม กำหนดประเด็นที่จะศึกษาในกรณีที่ยัง
ไม่มีประเด็นใดน่าสนใจ ครูอาจให้ศึกษาจากสื่อต่างๆ หรือ
เป็นผู้กระตุ้น ด้วยการเสนอประเด็นขึ้นมาก่อน แต่ไม่ควร
บังคับให้นักเรียนยอมรับประเด็นหรือคำถามที่ครูกำลังสนใจ
เป็นเรื่องที่จะใช้ศึกษา เมื่อมีคำถามที่น่าสนใจ และนักเรียน
ส่วนใหญ่ยอมรับให้เป็นประเด็น

2) ขั้นสำรวจและค้นหา (exploration) หมายถึง
การทำความเข้าใจในประเด็นหรือคำถามที่สนใจจะศึกษา
อย่างถ่องแท้แล้ว ก็มีการวางแผนกำหนดแนวทางการสำรวจ
ตรวจสอบ ตั้งสมมติฐาน กำหนดทางเลือกที่เป็นไปได้ ลงมือ
ปฏิบัติเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ข้อสนเทศ หรือปรากฏการณ์
ต่าง ๆ วิธีการตรวจสอบอาจทำได้หลายวิธี เช่น ทำการทดลอง
ทำกิจกรรมภาคสนาม การใช้คอมพิวเตอร์เพื่อช่วยสร้าง
สถานการณ์จำลอง (simulation) การศึกษาหาข้อมูลจาก
เอกสารอ้างอิงหรือจากแหล่งข้อมูลต่างๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูล
อย่างเพียงพอที่จะใช้ในขั้นต่อไป

3) ขั้นอธิบายและลงข้อสรุป (explanation) เมื่อ
ได้ข้อมูลอย่างเพียงพอจากการสำรวจตรวจสอบแล้ว จึงนำ
ข้อมูล ข้อสนเทศที่ได้มาวิเคราะห์ แปลผล สรุปผล และนำ
เสนอผลที่ได้ในรูปต่างๆ เช่น บรรยายสรุป สร้างแบบจำลอง
ทางคณิตศาสตร์ หรือวาดรูป สร้างตาราง ฯลฯ การค้นพบใน
ขั้นนี้อาจเป็นไปได้หลายทาง เช่น สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้
โต้แย้งกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ หรือไม่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่ได้
กำหนดไว้ แต่ผลที่ได้จะอยู่ในรูปใดก็สามารถสร้างความรู้และ
ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้

4) ขั้นขยายความรู้ (elaboration) หมายถึง การนำ
ความรู้ที่สร้างขึ้นไปเชื่อมโยงกับความรู้เดิมหรือแนวคิดที่ได้

ค้นคว้าเพิ่มเติมหรือนำแบบจำลองหรือข้อสรุปที่ได้ไปใช้อธิบายสถานการณ์หรือเหตุการณ์อื่น ถ้าใช้อธิบายเรื่องต่างๆ ได้มาก็แสดงว่าข้อจำกัดน้อย ซึ่งก็จะช่วยให้เชื่อมโยงกับเรื่องต่างๆ และทำให้เกิดความรู้กว้างขวางขึ้น

5) ขั้นประเมิน (evaluation) หมายถึง การประเมินการเรียนรู้ด้วยกระบวนการต่างๆ ว่านักเรียนมีความรู้อะไรบ้าง อย่างไรและมากน้อยเพียงใด จากขั้นนี้จะนำไปสู่การนำความรู้ ไปประยุกต์ใช้ในเรื่องอื่นๆ การนำความรู้หรือแบบจำลองไปใช้อธิบายหรือประยุกต์ใช้กับเหตุการณ์หรือเรื่องอื่นๆ จะนำไปสู่ข้อโต้แย้งหรือข้อจำกัดซึ่งก่อให้เกิดประเด็นหรือคำถาม หรือปัญหาที่จะต้องสำรวจตรวจสอบต่อไป ทำให้เกิดเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องกันไปเรื่อยๆ จึงเรียกว่า inquiry cycle กระบวนการสืบเสาะหาความรู้จึงช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ทั้งเนื้อหาหลัก และหลักการ ทฤษฎี ตลอดจนการลงมือปฏิบัติเพื่อให้ได้ความรู้ซึ่งจะเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ต่อไป

2. เกณฑ์ประสิทธิภาพ หมายถึง ผลการวัดประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม โดยคำนวณจากผลคะแนนจากการเรียนชุดกิจกรรมนาฏศิลป์พื้นเมือง ได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานคะแนนเฉลี่ย 80/80 ซึ่งหมายถึง คุณภาพของชุดกิจกรรมที่ได้จาก “กระบวนการ” และ “ผลลัพธ์” โดยมีค่าร้อยละ 80 ขึ้นไป ค่า 80 ตัวแรก คือ ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) ได้จากคะแนนกิจกรรมและผลการปฏิบัติงานระหว่างเรียน ค่า 80 ตัวหลัง คือ ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2) ได้จากคะแนนการทำแบบทดสอบหลังเรียนด้านพุทธิพิสัยและด้านทักษะพิสัย

2.1 การประเมินด้านความรู้ (Knowledge)

2.2 ด้านทักษะและการปฏิบัติ (Practice)

2.3 ด้านเจตคติหรือคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attitude)

3 .ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง การประเมินความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประเมินจากคะแนนหลังเรียนที่เพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนได้ สรุปว่า ดัชนีประสิทธิผล

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในด้านต่างๆ ซึ่งเกิดจากนักเรียนได้รับประสบการณ์จากกระบวนการเรียนการสอนของครูโดยครูต้องศึกษาแนวทางในการวัดและประเมินผล การสร้างเครื่องมือวัดให้ มีคุณภาพ นั้น ได้มีผู้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามเนื้อหาและจุดประสงค์ของการเรียนรู้สาระนาฏศิลป์ ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

5. ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ ความรู้สึกของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมนาฏศิลป์พื้นเมืองอีสานงานบุญบั้งไฟ

6. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนบ้านคูเมือง (อ่อนนุเคราะห์) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 4 จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน

สมมุติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในเครือข่ายวารินชำราบ 3สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่อุบลราชธานีเขต 4 โดยใช้ชุดกิจกรรมการสอนแบบ 5E ที่ เรื่อง นาฏศิลป์พื้นบ้านอีสานงานบุญบั้งไฟ มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

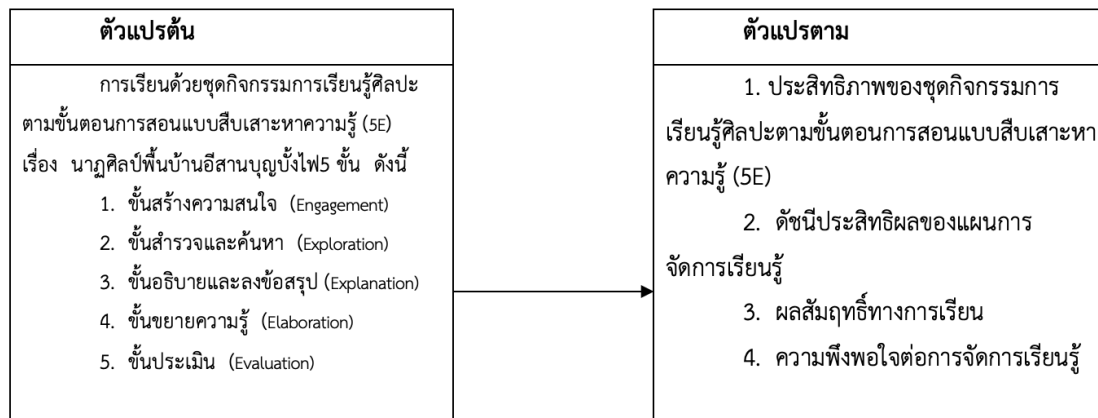
กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ เรื่องนาฏศิลป์พื้นบ้าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่อุบลราชธานีเขต 4 โดยใช้ชุดกิจกรรมการสอนแบบ 5E โดยการสอนแบบ 5E โดยใช้แนวคิดของคอนสตรัคติวิสต์ (Constructivism) ประกอบด้วย 5 ขั้น. ขั้นสร้างความสนใจ (Engagement) ขั้นสำรวจและค้นหา (Exploration) ขั้นอธิบายและลงข้อสรุป (Explanation) ขั้นขยายความรู้ (Elaboration)

และขั้นประเมิน (Evaluation) กำหนดดังกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้สอน คือ นาฏศิลป์พื้นเมือง เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ศิลปะตามขั้นตอนการสอนแบบ5E ได้แก่ ประเพณีและงานบุญของชาวอีสาน การแห่บั้งไฟ บุญเดือน 6 การแต่งกายพื้นบ้านรำเซิ้งอีสาน ภาษาทำนนาฏยศัพท์นาฏศิลป์พื้นบ้าน การรำเซิ้งแห่บั้งไฟ ดนตรีพื้นบ้านอีสาน ประกอบรำเซิ้งแห่บั้งไฟ การประดิษฐ์ทำรำฟ้อนจากนาฏยศัพท์เบื้องต้น และการเขียนโครงการศิลปะ (กระทรวงศึกษา, 2551)

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในเครือข่ายวารินชำราบ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 4 ปีการศึกษา 2562 มี จำนวน 445 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านคูเมือง(อ่อนอนุเคราะห์) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 4 ปีการศึกษา 2562 ได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multi-stage random sampling) จำนวน 20 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้5E

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

1) ประสิทธิภาพของชุดการสอนโดยการจัดการเรียนรู้แบบ 5E

2) ดัชนีประสิทธิผลของการสอนแบบ5E

3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4) ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้

4. ระยะเวลาที่ใช้แผนการสอนนาฏศิลป์พื้นเมืองอีสานงาน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 20 ชั่วโมง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 5 ประเภท ดังนี้

3.1. แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง นาฏศิลป์พื้นบ้าน จำนวน 8 แผน จำนวน 20 ชั่วโมง โดยรวมแผนการจัดการเรียนรู้ทดสอบก่อนเรียนและทดสอบหลังเรียน รวมเป็น 20 ชั่วโมง

3.2. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 8 ชุด ได้แก่ ชุดที่ 1 เรื่อง ประเพณีและงานบุญของชาวอีสาน ชุดที่ 2 เรื่อง การแห่เทียนบั้งไฟ บุญเดือน 6 ชุดที่ 3 เรื่อง การแต่งกายพื้นเมืองรำเซิ้งอีสาน ชุดที่ 4 เรื่อง ภาษาทำนนาฏศิลป์พื้นบ้านอีสานชุดที่ 5 เรื่อง การรำเซิ้งบุญบั้งไฟ

ชุดที่ 6 เรื่อง ดนตรีพื้นบ้านชุดที่ 7 เรื่อง การประดิษฐ์ทำรำชุดที่ 8 เรื่อง การเขียนโครงงานศิลปะ

3.3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง หน่วยงานนาฏศิลป์พื้นบ้าน จำนวน 40 ข้อ

3.4. แบบประเมินการทำงานเป็นกลุ่ม

3.5. ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้

วิธีดำเนินการทดลอง

1. ทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ หน่วยนาฏศิลป์พื้นบ้าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 40 ข้อ คะแนนเต็ม 40 คะแนน ในวันที่ 1 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2562

2. ดำเนินการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เรื่องนาฏศิลป์พื้นบ้าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนด ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 กับนักเรียน โดยทำการสอนทั้งหมด 18 ชั่วโมง เริ่มดำเนินการสอนตั้งแต่วันที่ 1 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2562 ถึงวันที่ 30 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2562

3. เมื่อจบการทดลองจึงทำการทดสอบหลังการทดลอง (Posttest) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ หน่วยนาฏศิลป์พื้นบ้าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ชุดเดียวกับใช้ทดสอบก่อนการทดลอง ในวันที่ 30 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2562 แล้วบันทึกคะแนนเพื่อเปรียบเทียบกับคะแนนทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest) จากนั้นให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เรื่องนาฏศิลป์พื้นบ้าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

4. นำข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการทดลองไปวิเคราะห์ค่าสถิติต่อไป

สรุปผลการวิจัย

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ศิลปะ (5E) เรื่อง นาฏศิลป์พื้นบ้าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 84.97/82.75 ซึ่งถือว่าสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

2. ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เรื่องนาฏศิลป์พื้นบ้าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านคูเมือง (อ่อนนุเคราะห์) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 โดยใช้ชุดกิจกรรมการสอนแบบ 5E มีค่าดัชนีประสิทธิผล $EI=76.53$

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคูเมือง(อ่อนนุเคราะห์) ที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ หน่วยนาฏศิลป์พื้นบ้าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวารินชำราบ3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 โดยใช้ชุดกิจกรรมการสอนแบบ 5E มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

4. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคูเมือง(อ่อนนุเคราะห์) ที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ หน่วยนาฏศิลป์พื้นบ้าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในเครือข่ายวารินชำราบ3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 โดยใช้ชุดกิจกรรมการสอนแบบ 5E อยู่ในระดับพึงพอใจมาก

อภิปรายผล

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ขั้นตอนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) เรื่อง นาฏศิลป์พื้นบ้าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 84.97/82.75 ซึ่งถือว่าสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 หมายความว่า นักเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย ของโรงเรียนบ้านคูเมือง(อ่อนนุเคราะห์) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 20 คน สามารถทำคะแนนหรือตอบคำถามในกิจกรรมระหว่างเรียน รวมทั้ง 8 ชุด คิดเป็นร้อยละ 84.97 และสามารถทำคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 82.75 ทั้งนี้เป็นเพราะเอกสารหลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ตามหลักสูตรแกนกลาง พ.ศ. 2551 รวมถึงหลักสูตรสถานศึกษา และวิเคราะห์ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนจะกำหนดหน่วยการเรียนรู้ ขอบข่ายเนื้อหาย่อยและจุดประสงค์การเรียนรู้ของการเรียน จึงทำให้เนื้อหาของชุดกิจกรรมที่กำหนดขึ้นในครั้งนี้ 2) กำหนดหน่วยการสอนโดยการแบ่งเนื้อหาวิชาที่ครูจะถ่ายทอดความรู้ให้กับนักเรียนได้ในหนึ่งสัปดาห์หรือหนึ่งครั้ง 3) กำหนดหัวเรื่องในการสอนแต่ละหน่วย ผู้สอนจะให้ประสบการณ์อะไรบ้างกับนักเรียน 4) กำหนดมโนทัศน์และหลักการให้สอดคล้องกับหัวเรื่องและสรุปรวมนแนวคิด สาระหลักเกณฑ์ที่สำคัญไว้เพื่อเป็นแนวทางในการจัดเนื้อหาการสอนให้สอดคล้องกัน 5) กำหนด

จุดประสงค์ให้สอดคล้องกับหัวเรื่อง ควรกำหนดเป็นจุดประสงค์ทั่วไปแล้วเปลี่ยนแปลงเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมไว้ทุกครั้ง 6) กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม 7) กำหนดแบบประเมินผล ต้องประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมโดยใช้แบบทดสอบอิงเกณฑ์ เพื่อให้ผู้สอนทราบว่าหลังจากที่ผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนแล้ว นักเรียนได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามที่ตั้งวัตถุประสงค์ไว้หรือไม่ 8) เลือกและผลิตสื่อการสอน วัสดุอุปกรณ์และวิธีการใช้ซึ่งถือว่าเป็นสื่อการสอน ควรจัดไว้เป็นหมวดหมู่ก่อนที่จะนำไปทดลองและหาประสิทธิภาพ 9) หาประสิทธิภาพของชุดการสอน 10) นำชุดการสอนที่ได้รับการปรับปรุงและมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้แล้วไปสอนนักเรียนตามประเภทของชุดการสอนและตามระดับการศึกษา ซึ่งผลสรุปที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของแสงระวี วรรณกะขนะ (2550, หน้า 91 - 92)

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในเครือข่ายวารินชำราบ3 ที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ หน่วยงานศิลปพื้นบ้าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านคูเมือง(อ่อนนุเคราะห์) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร เขต 1 โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนแบบ 5E มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

2.1 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ตามขั้นตอนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) เรื่อง นาฏศิลป์พื้นบ้าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ มีขั้นตอนการสร้างอย่างเป็นระบบ โดยเริ่มต้นจากการศึกษาหลักสูตรแกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ พ.ศ.2551 และวิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านคูเมือง(อ่อนนุเคราะห์) ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อกำหนดกิจกรรมและจุดประสงค์การเรียนรู้ในชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์แต่ละชุด จึงทำให้นเนื้อหา กิจกรรม การฝึก มีความเหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 คำสั่ง คำชี้แจงในการใช้ชุดกิจกรรมสำหรับครูและสำหรับนักเรียน มีบทบาทและรายละเอียดชัดเจน เนื้อหาไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป นอกจากนี้สื่อการเรียนรู้อะไรและการวัดผลประเมินผล มีความหลากหลาย ในบางชั่วโมง

ของการเรียน ผู้วิจัยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินผลการทำงานกิจกรรมด้วย

2.2 การสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ที่จัดขึ้นในครั้งนี้ มีขั้นตอนการจัดกิจกรรม

ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนค้นพบหรือสร้างความรู้ด้วยตนเอง ตามรูปแบบการเรียนรู้ภายใต้ทฤษฎีสรุสร้างความรู้ (Constructivism) ซึ่งในกระบวนการเรียนรู้ นั้น นักเรียนจะต้องเป็นผู้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองหรือสร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ จึงจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย และสามารถสร้างเป็นองค์ความรู้ของนักเรียนเอง ในขณะที่ครูผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมาย (พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์, 2553) ซึ่งผู้วิจัยนำแนวทางการจัดกิจกรรมดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ในครั้งนี้ จึงทำให้ผู้เรียนรู้และเกิดความเข้าใจในเนื้อหา “สิ่งมีชีวิตกับสิ่งแวดล้อม ” ได้เป็นอย่างดี สามารถทำความเข้าใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนได้สูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิมมวล พุทธชา (2549,) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการ

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในเครือข่ายวารินชำราบ3 มีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ หน่วยงานศิลปพื้นบ้าน ประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในเครือข่ายวารินชำราบ3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร เขต 4 โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนแบบ 5E อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนรู้สึก พึงพอใจมากที่สุด ข้อ 12 นักเรียนพอใจและจำได้ดีเมื่อได้ใช้สื่อหรือชุดกิจกรรมที่ครูนำมาสอน รองลงมา นักเรียนพึงพอใจในข้อ 8 มีความสนุกสนานกับการเรียนรู้ศิลปะโดยใช้ชุดกิจกรรม และข้อ 15 รูปแบบการสอนของครูทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียน เนื่องมาจากการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) เรื่อง นาฏศิลป์พื้นบ้าน เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง ซึ่งเป็นการกระตุ้นและเร้าให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นอยากรู้ อยากเห็น

ดังนั้น จึงอาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า การดำเนินการจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้

รู้ศิลปะ หน่วยนาฏศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านคูเมือง(อ่อนนุเคราะห์) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 4 โดยใช้ชุดกิจกรรมการสอนแบบ 5E ที่ผู้รายงานสร้างขึ้น เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการประกอบการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ เพราะสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน โดยนักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ทุกขั้นตอนอย่างเป็นระบบ มีประสิทธิภาพในการพัฒนาด้านทักษะกระบวนการทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ส่งผลให้นักเรียนมีจิตวิทยาศาสตร์และเรียนรู้อย่างมีความสุข จึงเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลงานไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ศิลปะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ศิลปะ อยู่ในระดับมากที่สุด จึงควรนำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบนี้ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้กับนักเรียนในสถานศึกษาอื่นและประยุกต์ใช้ในระดับชั้นอื่นต่อไป เพื่อเป็นการพัฒนาและส่งเสริมให้ผู้

เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์และเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างแท้จริง

1.2 ครูผู้สอนต้องวางแผนการจัดการเรียนรู้ให้ดีพร้อมที่จะอำนวยความสะดวกให้กับนักเรียน รวมทั้งต้องชี้แจงทำความเข้าใจให้นักเรียนเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนเองในระหว่างการจัดการเรียนรู้ เลือกหัวข้อและเนื้อหาสาระตามที่สนใจ แต่ต้องอยู่ในขอบเขตของเนื้อหา จึงจะทำให้การเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

1.3 ในการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน ครูผู้สอนควรตรวจสอบการเรียนรู้โดยดูการตอบคำถามของนักเรียนในการใช้ทักษะกระบวนการต่าง ๆ และแจ้งให้นักเรียนทราบผลการตรวจในชั่วโมงต่อไป เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความเพียรพยายามในการเรียนรู้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้นาฏศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ในเนื้อหาอื่น ๆ และระดับชั้นอื่น ๆ

2.2 ควรมีการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยมีการจดบันทึกและเก็บข้อมูลระหว่างการเรียนรู้และนำข้อมูลนั้นมาเป็นประโยชน์ในการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2554). *คู่มือหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2551* (ฉบับปรับปรุง2554). โรงพิมพ์การศาสนา. กอปรพร คำศรีสุข.(2546). *การพัฒนาชุดการสอนเรื่องพระมหากษัตริย์ ตอน ปริศนามะม่วงสองต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- วาสนา บันทูปา. (2539). *พื่อนสวยมืออีสาน*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สภาวัฒนธรรมจังหวัดอุบลราชธานี. (xxxx). *ภูมิปัญญาชาวบ้านไทยอีสาน*. โรงพิมพ์ประชามติออฟเซต,
- Ashby, E. (1972). *The fourth Revolution Instructional Technology in Higher Education*. McGraw-Hill.
- Brown, J. W. A. V. (1972). *Instructional Technology Media and Methods*. McGraw-Hill.